SMIC.

SMIC.

Savez udruženja likovnih umetnika Vojvodine, Srbija
The Union of Associations of Fine Artists of Vojvodina, Serbia

Program novih umetničkih praksi Udruženja
New Artistic Practices of the Association Programme
septembar 2021.

SMIC.

SMIC. Pomeraj u kôdu

Pokretna forma / Motion Art Form

Internacionalna izložba pokretnih formi / International Motion Art Forms Exhibition

septembar 2021.

Učesnici / Participants: Sara Apostolović, Daria Dragojlović, Valentin Varga, Edvard Winters, Aleksandar Danguzov, Sonja Jo, Milan Marinković, Ana Irga, Tina Mihaljević, Ivana Škvorčević, Milana Simić, Stefan Grković.

Program novih umetničkih praksi Udruženja / New Artistic Practices of the Association Programme

Savez udruženja likovnih umetnika Vojvodine, Srbija / The Union of Associations of Fine Artists of Vojvodina, Serbia

Projekat SMIC. je koncipiran kroz program *Novih umetničkih praksi* Udruženja SULUV. SMIC. ima za cilj afirmaciju novomedijske umetničke prakse, kao i osnaživanje produkcijskih kapaciteta u toj oblasti. Projekat je istraživačko-eksperimentalnog karaktera, koncipiran da korespondira između savremene umetničke prakse i vizuelnih tehnologija, elektronike, generativne umetnosti, interakcije, pokreta, svetla, zvuka i ostalih procesa digitalnih multifunkcija.

Podržavajući umetničke izraze koji zastupaju interdisciplinarni pristup, SMIC. otvara polje za medijske instalacije i prostorna rešenja koji na ciljan način prenose kompleksne sadržaje i omogućavaju da se informacije dožive. Istovremeno, podstiče se i kritičko sagledavanje pokretačke uloge tehnologije u nastajanju novih umetničkih formi. U razvojnom smislu projekat ima za cilj da angažovanim pristupom kroz edukativne, publikovane kategorije, podstakne umetničko-istraživačke postupke i realizacije.

U fokusu projekta SMIC. je *Pokretna forma*, odnosno umetničko delo (objekat, audio-video instalacija...) u formatu koji u prostorno-vremenskom smislu izražava kretanje.

Eksperimentalnu *pokretnu formu* treba da karakteriše: upotreba novih materijala, istraživački pristup u višemedijskom polju, organizaciona realizacija, prostorno i ambijentalno predstavljanje, napredni segmenti (interakcija, interfejsi, kinetika, robotika, elektronika, video, animacija...) ili na osnovu periodike postupaka po iskustvima avangarde, pokretni post (ready made, asamblaž, pokretne skulpture, mrdalice, mehanika...).

U ovogodišnjoj realizaciji kroz postavljenu temu učestvuju autori i autorke mlađe generacije, koji se u svom umetničkom radu bave fenomenom pokreta i multimedijalnim umetničkim formama u istraživanju: Sara Apostolović, Daria Dragojlović, Valentin Varga, Edvard Winters, Aleksandar Danguzov, Sonja Jo, Milan Marinković, Ana Irga, Tina Mihaljević, Ivana Škvorčević, Milana Simić, Stefan Grković.

Tema projekta: *Pomeraj u kôdu*

Tema projekta je koncipirana u polju novo-medijskih umetničkih praksi, sa akcentom na isticanje vizuelnih svojstva digitalnih procesa. Koncept projekta polazi od istraživanja razlika u digitalnom procesu, unošenjem novih otvorenih eksperimentalnih celina koji objašnjavaju tragove digitalnog zapisa, oslanjajući se na elemente u percepciji i razumevanju određene greške, namere, slučajnih procesa, generisanje kodova. Projekat inicira pokretanje višemedijske realizacije koje se međusobno prepliću, pored toga inicijalnim tematskim okvirom kôda (kodiranjem) sugeriše i na softverska rešenja i istraživanje slike digitalnih medija i interakcije (nove ekranske slike i simulacije). Kôd kao simbol, sugeriše na kretanje forme i oblika, zvuka, svetla, boje... kojim se omogućava kretanje, akcija, interakcija, pretvaranje jednog oblika komunikacije u drugi. Tema u tehnološkom smislu sugeriše na procese (KOD-a), pokreta i delovanja.

Kodiranje pokreta / pokretanje koda

Nela Tonković

Izložba *Pokretna forma* deo je projekta *SMIC. Pomeraj u kôdu* koji treba da skrene pažnju na novosadsku i vojvođansku novomedijsku umetničku scenu, ali i da je ojača i pomogne njen razvoj. Razvoj je u tom pogledu dvostruki: ne radi se samo o poboljšanju produkcijskih uslova za nastanak i izlaganje kompleksnih umetničkih formi, već je najpre reč o obezbeđivanju kontinuiteta jednoj od nekada najdinamičnijih neoavangardnih sredina kroz podsticanje mladih umetnika da stvaraju razumevajući duh vremena u kojem njihova umetnost treba da opstane.

Veoma jasno omeđena idejom istraživanja i ispoljavanja kretanja kao posebnog fenomena u savremenoj umetnosti, izložba *Pokretna forma* specifično se bavi interesovanjem za „minimalne pokrete" digitalnog zapisa, odnosno koda. Međutim, značenje koda u ovom projektu nije svedeno na njegovo već ustaljeno poistovećivanje sa „digitalizovanim svetom", već se ono razmatra u najširem opsegu delovanja tog pojma – kao simbola koji predstavlja suštinu određene poruke. Poruka koju su umetnici „kodirali" u svojim delima svakako da nadilazi ono što je bio postavljen tematski okvir, usmeren više na to da pomogne grupisanje srodnih razmišljanja, nego da oštro razdvoji tendencije unutar savremene umetnosti. Zbog toga ovu izložbu treba da razumemo i kao poziv jedne važne organizacije, Saveza udruženja likovnih umetnika Vojvodine, mladim umetnicima da smelo stupe u polje umetničkog eksperimenta, ali i kao odgovor umetnika koji su taj eksperiment razvili još dalje, ne samo u formalnom, već i u idejnom smislu.

Dvanaestoro umetnika mlađe generacije, sa već veoma bogatim izlagačkim iskustvima, okupljeno je da promisli temu izložbe i ponudi svoja razmišljanja kao osnovu za bolje razumevanje materije kojom se izložba bavi. Njihova rešenja za pitanja koja su postavljena, u sebi sadrže i želju za integrisanjem određenih tehnoloških aspekata novomedijske umetnosti u situaciju sa kojom je umetnost suočena kada pristupa „stvarnom životu" – u situaciju koju su ispravno razumeli kao, iako uzbudljivo, ali i prilično neizvesno vreme koje je stvorilo današnje društvo. Zbog toga, izložena dela računaju na skoro „urođenu" moć tehnologije da zainteresuje savremenog čoveka taman toliko da joj se približi dovoljno kako bi ga ona uvela i u neke druge svetove. Ti svetovi otvaraju nam se brzo i jasno nas suočavaju sa važnim pitanjima kada stupimo u odnos sa bilo kojim od ovih dela. Na taj način nam približavaju i ulogu tehnologije u ispoljavanju savremenih umetničkih ideja. Tehnologija – ili, da pojednostavimo: *novo* – nije tu kako bi zasenila umni prostor posmatrača samim svojim postojanjem. Ne, *novo* u praksi umetnika okupljenih oko izložbe *Pokretna forma* jedan je od dva ključna gradivna elementa samog rada, onaj element koji treba delo da poveže sa pomacima na polju razvoja forme samog medija; drugi element bio bi ideja. Tek zajedno, oni stvaraju potpuno delo, otvoreno za komunikaciju sa posmatračem.

Pokušaji grupisanja umetničkih radova produciranih za izložbu *Pokretna forma* brzo bi nas doveo do nemogućnosti razgraničavanja i, ponekad toliko voljenog metoda, stvaranja celina koje su obuhvaćene jednom većom. Unutar opusa

svakog od autora, izložena dela mogu da budu okarakterisana kao eksperiment, što je osobina koju dele i koja nas upućuje na razumevanje ove izložbe kao otvorenog polja za komunikaciju najsmelijih ideja i njihovih formalnih oblika – magnetizam tog polja proizveo je dela jednako snažne privlačnosti za posmatrača. Stoga se ovi umetnički radovi posmatraju kao generacijski odgovor na postavljeno pitanje i imaju više sličnosti nego suštinskih razlika.

Rad Sare Apostolović S*vete vode* ocrtava konture društva koje je svoj nacionalni karakter izgrađivalo kroz niz, između ostalog, ritualnih činova kao što je onaj koji autorka uzima za polazište svog dela: plivanje za časni krst. Čin koji treba da simboliše postojanost vere kroz pročišćujuću moć vode, a zapravo još jedan od načina da se utvrdi nacionalni (i rodni) identitet, umetnica je videla kao priliku da uoči tragove promene, možda ne samo fizičke, na licima muškaraca koji su se upustili u ovaj poduhvat. Rad ubedljivo svedoči o (ne)mogućnosti „kodiranja" suptilnih znakova pretpostavljene transformacije duhovnog bića i njenog ispoljavanja na licu – „pre i posle". Grupisanje velikog broja portreta treba da nas podseti na postojanje društva i otvori pitanje prilike i za njegov preobražaj.

Darija Dragojlović u svom radu *Generator za pravljenje talasa u formi prikaza frekvencije homogenog* simbolički propituje čovekov uticaj na klimatske promene, pri tom koristeći postupak izdvajanja prirodnog kretanja talasa kao kinetičkog procesa. Međutim, pokret ne može da bude započet sve dok voda ne pređe iz čvrstog u tečno agregatno stanje, što sugeriše prirodne procese koji se upravo, u našem vremenu, dešavaju. Instalacija je u potpunosti osvetljena crvenim svetlom, to je autorkin način da posmatrača podseti na stepen ozbiljnosti situacije u kojoj se planeta nalazi. Pogled na ovu instalaciju opominje nas da su i klimatske promene – baš kao i ovaj rad – posledica čovekovog delovanja. U određenom smislu, ovo delo je i ogledalo i zvono za uzbunu.

Valentin Varga, u svom performansu posvećenom Benu Votjeu (Ben Vautier), podseća nas da je svaka aktivnost koja se dogodi za vreme trajanja izložbe *Pokretne forme*, bila ona misaona ili u obliku kretanja, zapravo njegovo umetničko delo. Na taj način svi posmatrači učestvuju u stvaranju jednog meta-dela koje ipak ne pripada svima, niti bilo kakvoj zajednici, već upravo umetniku koji je odlučio da celokupni pokret u trajanju od tri dana prisvoji i učini ga svojim radom.

Delo Edvarda Vintersa (Edvard Winters) *The ever changing idea of self*, upravo kroz digitalno i mehaničko, kroz njihovo sadejstvo koje je viđeno kao stvaranje i razgrađivanje, opredmećuje tvrdnju sadržanu u nazivu

rada: delo je metafora naše slike o sebi, svih iskustava kroz koja čovek prolazi i nikad do kraja spoznate suštine njegovog bića, večito „fluidnog", u stanju promene.

Stefan Grković u svojoj instalaciji *Digitalna materija* spaja vizuelni prizor i zvuk. Dok je zvučna komponenta izvedena tako da prizove osećanje bivanja u središtu nekog mehanizma, vizuelna podrazumeva smenjivanje organskih oblika i njihovih tehnoloških manifestacija. I u ovom delu posmatrač ima centralnu ulogu jer autor računa na snagu njegove sugestije i unutrašnjeg sveta kako bi „dekodirao" prizore koji se pojavljuju kao neuhvatljivi bojeni oblici.

Video instalacija Sonje Jo *Najnoviji testament/Postavka pejzaža. Direr/Veliki busen trave. Biodiverzitet* spaja pitanja o fizičkom opstanku i dugom trajanju ljudskih i prirodnih tvorevina i mogućnosti da se ona sačuvaju u virtuelnom prostoru, kako bi jednom bila rekonstuisana i vraćena u život, a ne tek pohranjena u „memoriji". Ipak, najživotniji deo ove instalacije, *Biodiverzitet*, neočekivano pruža odgovor koji je zapravo sve vreme sadržan u činjenici da je svet koji imamo vredan čuvanja.

Milan Marinković i Ana Irga u kratkom animiranom filmu *Peccatum Originale* bave se poreklom i putem „bezuslovnog zla" u ljudskoj istoriji. Prepoznajući ga u simboličkom prikazu zmije, puštaju ga da svojim vijugavim tragom obeleži sve ratove, nemire, ubistva, koristeći kao ilustracije slavne primere iz istorije umetnosti. Konačno propadanje čoveka i prepuštanje tom zlu, kadrirano na kraju filma, govori o njegovoj sveprožimajućoj snazi.

Kompleksna video instalacija Tine Mihaljević *Nešto staro, nešto novo* zahteva aktiviranje posmatrača, bez kojeg bi ovo delo ostalo viđeno samo kao ekranski prikaz videa i hrpa rasutih papira sa štampanim QR kodovima. Međutim, ako posmatrač pristane da bude učesnik u stvaranju dela i skenira QR kod koji se pojavljuje na kraju videa, te tako dođe do vebstranice na kojoj se nalazi video sa QR kodom... i tako unedogled – posmatrač je presudno uticao na postojanje ovog rada. Bez njegove aktivnosti, rad nije celovit.

Ivana Škvorčević instalacijom *Iskušavanje prostora II* ispituje granice stvarnog i virtuelnog, izvodeći sliku van okvira monitora na kojem se projektuje i puštajući je da uđe u fizički prostor koji je okružuje. Čineći to, pokazuje da se virtuelna realnost prostire daleko van okvira koji su joj bili namenjeni.

Novo poreklo, rad Milane Simić, govori o procesu u kojem čovek/jedinka odstupa od svojih unutrašnjih težnji i postaje činilac društva tako što se tom društvu prilagodio, neminovno mu predajući deo svoje samosvojnosti. Umetnica veoma dovitljivim postupkom novi oblik koji čovek tako zadobija poistovećuje sa etiketom – ona je univerzalna, nije individualna. I dok je etiketa sadržaj video instalacije, sastavni deo

rada je i interaktivni objekat koji će od posmatrača zatražiti da odstrani etiketu sa svog odevnog predmeta i tim simboličkim gestom postane ponovo ličnost sa svojim sadržajem.

Instalacija Aleksandra Danguzova, bez određenijeg naziva (*Untitled*), kroz sistem koji je konstruisao umetnik, sugeriše disanje kao stalni aktivni čin na koji malo ko obraća pažnju – no ipak, rečima autora, „ne smemo da prestanemo da dišemo". Razgradnjom ove instalacije to će se na kraju dogoditi, ali će upravo taj kontrast punoće disanja i praznine (konačnog) izdisaja potcrtati nameru ovog dela.

Kroz pregled dela prikazanih na izložbi *Pokretna forma* lako se uočavaju osnovne preokupacije umetnika: želja za aktivnim uključivanjem posmatrača u konstruisanje i emitovanje poruke rada, promišljanje čovekove uloge u savremenom društvu, ukazivanje na neke od ključnih problema vremena u kojem živimo (kao što su klimatske promene ili svesno predavanje svoje ličnosti procesima kolektivizacije). Ove dominantne teme, kao i mediji kroz koje su prikazane, i same su značajan *pokret* i *pomeranje* – one u potpunosti ispunjavaju ciljeve koje je postavio projekat *SMIC. Pomeraj u kôdu*.

Pomeraj u kôdu, 2021.

Sara Apostolović

Rođena je 1995. godine u Beogradu, gde trenutno živi i radi. Fokus njenog istraživanja je nacionalni karakter srpskog društva, njegova pozicija u svetu i pozicija pojedinaca u njemu. Koristi se različitim medijima poput fotografije, videa, performansa, crteža, arhive, audio zapisa, u cilju dekonstrukcije, a potom konstrukcije i oživljavanja tradicije, istorije, mitologije njene zemlje. Završila je osnovne studije na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, smer fotografija, a potom master studije istog smera na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu. Trenutno je prva godina Doktorskih akademskih studija likovnih umetnosti na Akademiji umetnosti u Novom Sadu i u svom istraživanju se bavi oživljavanjem žena zaboravljenih i zarobljenih u srpskoj istoriji i mitologiji. Izlagala je nekoliko puta samostalno i učestovala na više grupnih izložbi u zemlji i inostranstvu.

Svete vode
foto i video instalacija

Svete vode je serija fotografija koja je deo projekta *Igrale se delije* zajedno sa još pet drugih serija. Plivanje za časni krst je aktivnost koja se održava uoči Bogojavljenja, koje se slavi 19. januara. Ovaj tradicionalni običaj, koji vuče pre svega religiozne primese, može se tumačiti kao test duhovne snage i iskrene vere, ili kao patriotski čin dokazivanja i samodokazivanja. Voda je simbol očišćenja i duhovnog života, kao i simbol plodnosti. Na fotografijama su uhvaćeni momenti promene na portretima pre i posle plivanja, a cilj je bila direktna komunikacija sa likom koji je u relaciji sa verom i snagom.

Slavni kučki vojvoda Marko Miljanov rekao je za ljude sa ovih prostora:
„Čim izađe iz kolevke, dete počinje da trči za slavom i spomenom".

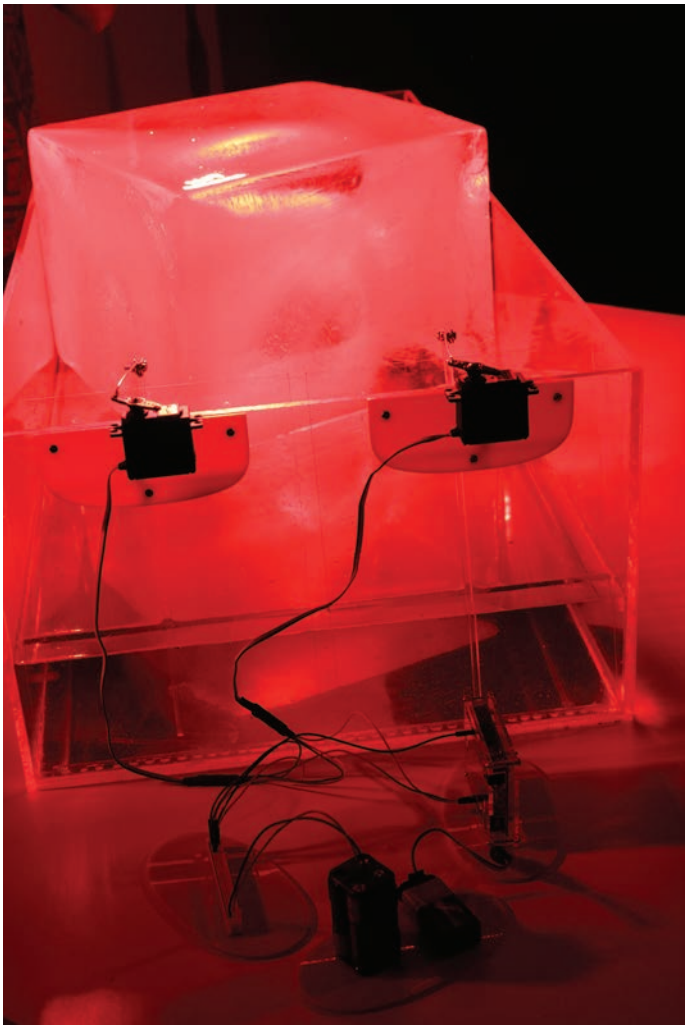

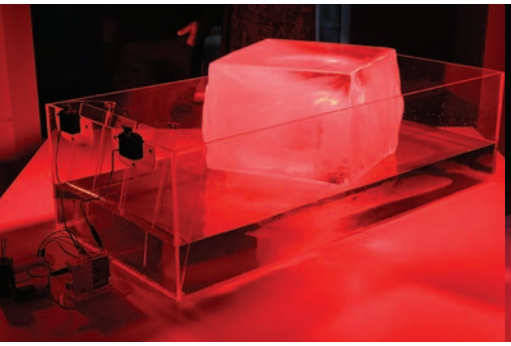

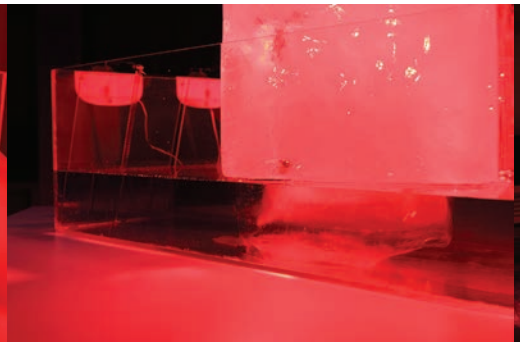

Darija Dragojlović

Rođena u Kraljevu 1996. godine. Trenutno je na završnoj godini master studija na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, departman likovnih umetnosti, na smeru slikarstvo, klasa profesora Vidoja Tucovića. Osnovne studije je završila na Filološko-umetničkom fakultetu kao diplomirani primenjeni umetnik, na odseku zidno slikarstvo, u klasi profesora Gorana Rakića. Dosad je realizovala četiri samostalne izložbe, kao i participaciju na više grupnih, na teritoriji Srbije. Učestvovala je na likovnim kolonijama i stručnim praksa u oblasti konzervacije i restauracije kulturnog nasleđa. U svom radu se izražava i istražuje u polju crteža, slike i instalacije. Od ove godine je jedna od urednika likovnog programa galerije *Šok Zadruga*. Trenutno prebivalište je u Novom Sadu.

Generator za pravljenje talasa u formi prikaza frekvencije homogenog
instalacija

Kinetički objekat u vidu generatora za pravljenje talasa predstavljam kroz instalaciju čija je funkcija i namena prikaz frekventnog kretanja talasa koji kao prirodna tvorevina ima svoje fizičke odrednice (dužina, visina, brzina, pravac, smer, amplituda kretenja). Ovim načinom posmatrano, prirodno kretanje talasa izdvajam kao kinetički proces koji je kompletan i homogen sam po sebi.

Za razliku od prirodnog talasa, generator koji je izložen, ne omogućava kinetiku talasa sve do trenutka, dok voda iz čvrstog stanja ne pređe u tečno agregatno stanje. Kroz sistem generatora sugerišem i pravim paralelu sa procesom koji obuhvata dinamiku prirodnih tokova, prikaz klimatskih promena sa posledicom nestajanja leda, međutim i transformaciju prirodnih zakona i konfigurisanje novih.

Crveno svetlo, simbolički prikaz alarmantnosti, u ovom slučaju, preuzima ulogu ukazivača na prekidanje procesa koji je prirodno cikličan (stvaranje i otapanje leda u uravnoteženim odnosima zapremine).

Za razliku od prirodnog talasa, generator za pravljenje talasa je veštačka (ljudska) tvorevina, kao što je i fenomen ubrzanog procesa otapanja leda nastao kao produkt posledice (prirodnih sila) i kolektivnog, neadekvatnog ophođenja i nastojanja ljudi u životnoj sredini.

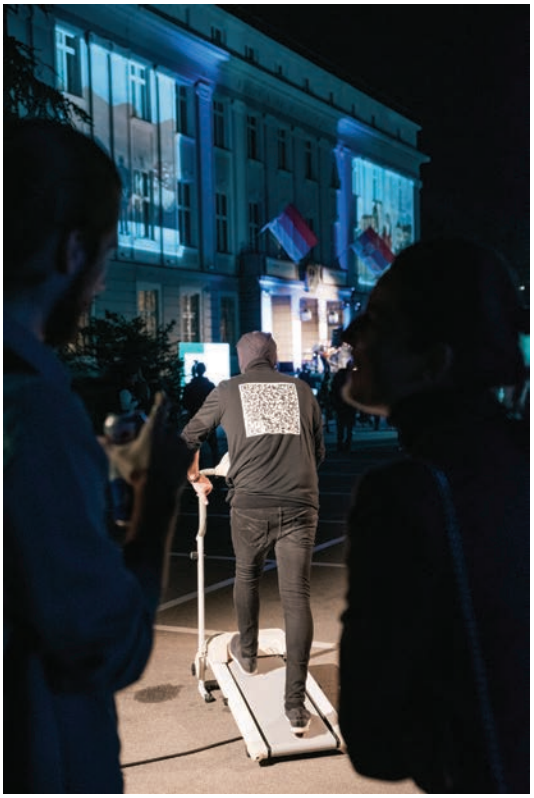

Valentin Varga

Rođen 1990. godine u Novom Sadu. 2008. godine završava srednju školu „Bogdan Šuput" za dizajn u Novom Sadu. 2010. godine upisuje Akademiju Likovnih Umetnosti u Sarajevu, gde je diplomirao 2014. godine na odseku slikarstvo u klasi Amera Bakšića. Trenutno je apsolvent na master studijama na Akademiji Umetnosti u Novom Sadu pod mentorstvom prof. Gorana Despotovskog. Do sada je predstavio svoje radove na tri samostalne i više kolektivnih izložbi. Učestvovao na brojnim kolonijama umetnika u Srbiji i u inostranstvu. Član je SULUV-a i umetničke grupe *CtrlV Art*. Od 2015. Godine organizator likovne kolonije „TAKT"(Temerinska Likovna Stvaralačka Kolonija).

Hodočašće / Hommage á Ben Vautier
performans

Poštovani! Od ovog trenutka, pa sve do završetka izložbe, svako kretanje koje se dešava u zgradi i na ostalim lokacijama izložbe, kretanje živih bića i predmeta, Vaše kretanje i Vaše misli, zatim svaka aktivnost vezana za *SMIC* projekat, bila to fizička ili duhovna (organizacija, korišćenje toaleta, transfer novca itd.) je moje umetničko delo. Ukoliko se Vi sa tim ne slažete to ne menja suštinu!

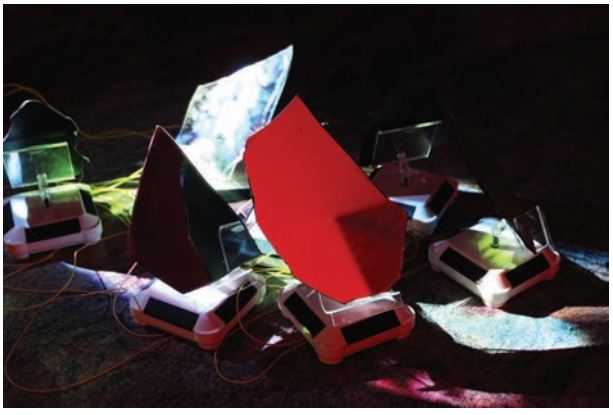

Edvard Winters

Završio srednju, stručnu školu na odseku za grafički dizajn. Trenutno završava četvrtu godinu studija novih likovnih medija na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Bavi se intermedijalnom umetnošću gde primarno koristi digitalne medije kroz koje istražuje lični vizuelni identitet, pojavu osobe kao brenda i nekonvencialnu stranu lepote i mode. Pored toga bavi se drugim medijima kao što su instalacije u prostoru, performans i video. Do sada je izlagao na 23 grupne izložbe i učestvovao u osam umetničkih radionica od kojih je jednu vodio.

The ever changing idea of self
video instalacija

Rad svojom postavkom predstavlja eksperimentalni odnos mehaničkog i digitalnog. Razlaganjem i slaganjem slike, istražuje ideju o percepciji sebe. Iako je u datom momentu naša ličnost to što jeste, nalazimo se u konstantnom stanju promene. Dok fizička percepcija sebe predstavlja iskrivljenu sliku i nedostižnu potrebu da sebe sagledamo očima posmatrača, mentalna percepcija sopstva sastoji se od više faktora i predstavlja kombinaciju fragmenata ličnosti koji nastaju kroz niz životnih procesa i iskustava.

Stefan Grković

Student osnovnih studija Primenjenih umetnosti i dizajna na Akademiji umetnosti u Novom Sadu gde završava modul za ilustraciju. Rođen 1996. godine u Novom Sadu se počinje sa grafičkim dizajnom, pohađajući školu za dizajn Bogdan Šuput. Nakon završavanja nastavlja usmeravanje na katedri za Ilustraciju. Bavi se primarno područjem koncept dizajna, dizajnom likova, stvorenja, okoline za filmsku i zabavnu industriju. Teme kojima se najviše fascinirao zadnjih godina su istraživanja starih kultura i zamišljanje novih. U svom procesu kombinuje tradicionalne i digitalne tehnike crtanja i slikanja. Sklon je korišćenju različitih 3D programa i fotomanipulacija u zavisnosti od projekta zato su mu novi likovni mediji posebno zanimljivi.

Digitalna materija
instalacija

Projekat se sastoji od instalacije zastava i audio-vizuelne projekcije. Polazište je bilo apstrakovanje organskih formi do tačke posmatračeve slobodne interpretacije. Ideja je istraživačko-eksperimentalnog karaktera, bazirana na kontrastu savremenih tehnologija i prirodnih, organskih motiva. Prelazak iz digitalnog prostora u materijalni i obratno dovodi do različitih i nepredvidivih rezultata. U prvom slučaju imamo pokretne digitalne slike. Upotrebom gradijenta koji se postepeno pojavljuje otkriva se nova dimenzija oblika u negativnom prostoru. Ponavljanjem tog kretanja simulira se efekat hipnoze. Predstavljanjem istih kao statičnih slika, izvedenih na zastavama kao simbol za teritoriju i prostor postiže se prelazak iz digitalnog sveta u materijalni. Nastavak je u suprotnom pravcu. Izabrani su motivi iz prirode, biljni i životinjski dezeni kao polazište-primer organske materije i njihovo likovno predstavljanje. Oslonac je bio na pojmu „paradelia" i efektu roršahovih mrlja u kontekstu: Igranje sa očekivanjima posmatračevog oka i uma kada se pred njim prezentuje forma bez konkretnog oblika prošarana bojama, odnosno dezenima iz organske prirode. Nasuprot prethodnom postupku, ove slike su izvedene u tradicionalnim tehnikama, a dalje manipulisane digitalno. Oblici se smenjuju pomoću digitalnih tehnika, sa nepredvidivim tranzicijama, ispraćeni zvukom, dizajniranim tako da emulira savremene tehnologije. Audio asocira na mehanizam, futurizam, kodiranje, veštačko, ne-organsko. U tom kontekstu ovaj kontrast audia-videa se koristi da ukaže na kretanje informacija. Digitalni i genetički kod koji se konstantno menja i evoluira. Kod, kao simbol, koji sugeriše na kretanje forme i oblika, zvuka, svetla, boje, kojim se omogućava kretanje, akcija, interakcija, pretvaranje jednog oblika komunikacije u drugi.

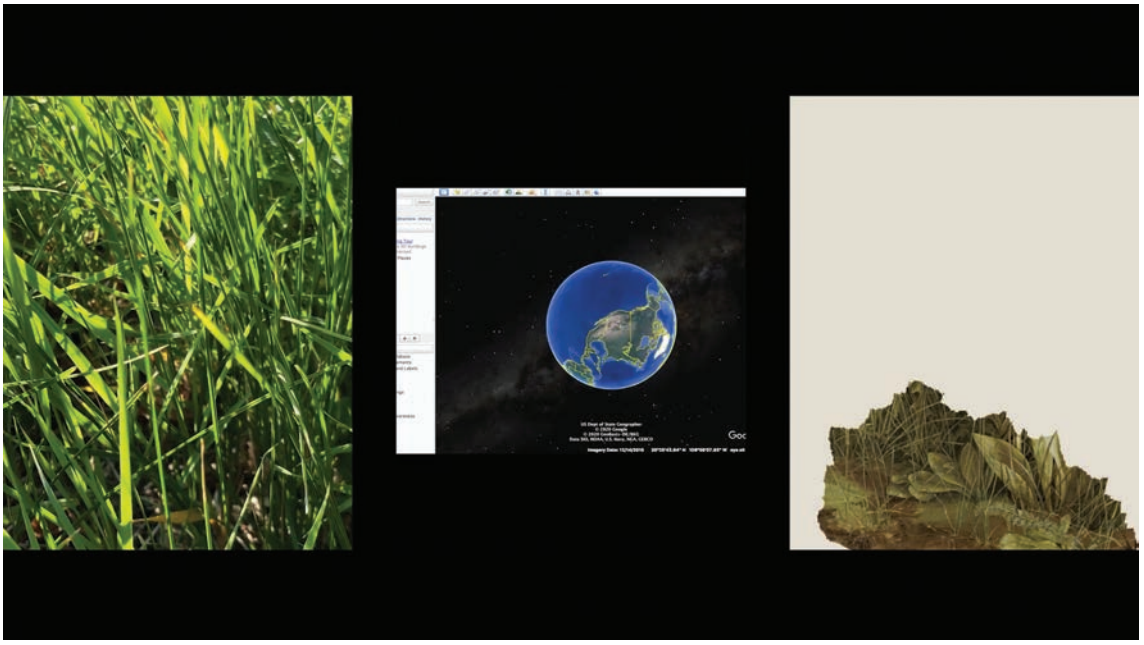

Sonja Jo

Rođena u Sremskoj Mitrovici, 1992 godine. Master studije na studijskom programu Vajarstvo završila 2018. godine na Akadmiji umetnosti u Novom Sadu, nakon kojih do 2019. godine radi kao saradnik u nastavi na istom studijskom programu. Njen rad fokusira se na uticaj vizuelne kulture na svakodnevni zivot (Coffe time, 2017); ali i spajanje simbola prošlosti i ideologija sa savremenim životom (Mommy its broken, 2016); Ambivalenetna priroda prošlosti i sadašnjosti koje se transformišu u određenim ideološkim uslovima često su tema njenog rada. Aktivno izlaže od 2012. godine, svoj rad je prikazala na 4 samostalne i preko 30 grupnih izložbi u zemlji i inostranstvu. Dobitnica nagrade umetničke livnice Stanišić za najuspešniji rad u disciplini vajanje (2016). Sarađivala na projektima *From Noise to Sound* (2019, Visegrad Fund), Savremena instalacija tapiserija (2019. Atelje 61), boravila na umentičkoj rezidenciji u Kunasu (2019, Litvanija). Značajnije izložbe: Jesu sve ovce na broju? (MSUV, Novi Sad), Pomeranje granica (Muzej Primenjene umetnosti, Beograd), Preobikovanje simbola (SULUV, Novi Sad), Kaunas Biennial (Kaunas Picture Gallery, Kaunas, Litvanija), Atlas čestica (Paviljon Cvijeta Zuzorić, Beograd), Bijelanle Mladih umetnika (MSU, Skoplje, Severna Makedonija), Bijenale mladih, (Paviljon Cvijeta Zuzorić, Beograd).

Najnoviji testament, Postavka pejzaža
Direr, Veliki busen trave
Biodiverzitet
video instalacija

Najnoviji testament, Postavka pejzaža / Kako bi mogao izgledati trenutak nestanka određenog umetničkog dela, u ovom slučaju to je druga najpoznatija slika engleskog romantizma (The Hay Wain- John Constable). Da li će umetnost doživeti materijalno, fizičko uništenje ili će biti uništena negacijom, neznanjem novog doba. Ako bi ovo delo nestalo, mesto koje je u prošlosti služilo kao inspiracija moglo bi se ponovo uzgajiti kao naslikani pejzaž. Rezultirajuća medijska slika bi na kraju cirkulisala i nestala na Internetu kao digitalna slika. Nevidljiva čestica remeti pejzaž, ali nakon toga nastaje novi svet, priroda u ovom delu predstavlja prošlost, sadašnjost i budućnost, a realnost se nalazi između ova tri pojma. Pejzaž je poremećen, ali se može simulirati i digitalno i fizički, sa mogućnošću razmišljanja da se izgubi. „The Hai Vain" ili izvorno nazvan „Pejzaž: podne" je jedna od najpoznatijih slika engleskog romantizma i najpoznatija slika slikara Džona Konstabla (John Constable). Prikazuje seoski pejzaž na reci Stur, granicu između okruga Safok i Eseks, u blizini mlina Flatford Mill, sa leve strane je koliba Villi Lot, koja je do danas ostala skoro nepromenjena, iako više nema drveća. Danas je ovo mesto jedna od turističkih atrakcija. Kolica sa senom jedno su od najčešće reprodukovanih dela koja se mogu naći u domaćinstvima.

Direr, Veliki busen trave / Direrova (Albrecht Dürer) slika „Veliki busen trave" predstavlja svojevrsnu studiju biljnih vrsta aranžiranu i posmatranu kompozicijski iz perspektive male životinje, u vreme kad je to bio toliko beznačajan prizor. Do tada biljne vrste da predstavljane su pojedinacno i predstavljale su uopšteno poznavanje određene vrste, njihove osnovne karakteristike. Ono što je zanimljivo kod ove slike je to da ni jedna biljka koja je prikazana do danas nije promenila svoj izgled i da gotovo svaka moze da se nađe u neposrednoj okolini, zasigurno, na Evropskom kontinentu a i šire. Sposobnost gajenja prizora sa slike predstavlja svojevrstan bekap (back up) ukoliko bi slika izgubila fizički oblik, kretanje njene reprodukcije u virtuelnom prostoru mogla bi da podupre njena fizička simulacija.

Biodiverzitet / Treći video prikazuje različite biljke iz više uglova, za cilj ima prikaz detalja biljnih vrsta.

Milan Marinković

Rođen 18. decembra 1997. godine u Novom Sadu, nakon završene Ekonomske škole upisuje Akademiju umetnosti u svom rodnom gradu. Diplomirao je u septembru 2020. godine na smeru Audiovizuelni mediji - odsek montaža. Tokom studija napravio je nekoliko kratkometražnih filmova, od kojih su dva dobila priznanja. Na prvoj godini studija napisao je, režirao i montirao film pod imenom *No connections* koji je bio prikazan i dobio pohvale na festivalu kratkih filmova na Tajlandu. Drugi je dobio svoju premijeru na izložbi *Art Body Art* koja se održavala u Kulturnoj stanici Svilara, u Novom Sadu. Tokom izložbe bio je prikazan film *The Circle* koji je predstavljao biblijsku perspektivu začaranog kruga zla. Milanov rad ima najveći fokus na ljudsku prirodu kroz prizmu istorije čovečanstva.

Ana Irga

Rođena u Beograd, 1996 godine. 2015. godine završava srednju muzičku školu u Beogradu, nakon čega odlazi u Novi Sad i upisuje osnovne studije animacije i vizuelnih efekata na Akademiji umetnosti koje završava 2020. godine. Sa 16 godina režirala je svoj prvi angažovani dokumentarni film *O lajanju I trčanju*, prikazan na festivalu Slobodne Zone u Beogradu i Doku Festu u Prizrenu. Sada iza sebe ima 2 dokumentarna i 3 animirana filma prikazana na brojnim internacionalnim festivalima. Kratkometražni stop-motion film *Handmade*, na kome je radila kao jedan od glavnih animatora, osvojio je zlatnu medalju u Teheranu i prvo mesto na festivalu animiranih filmova u Floridi. Sa takmičenja kratkih filmova u Tajlandu vratila se uz osvojeno treće mesto. Aktivan je član volonterske zajednice sa 8 godina iskustva na ekološkim projektima i internacionalnim volonterskim kampovima, čiji su uticaji primetni u njenom stvaralaštvu.

Peccatum Originale
HD video, animirani kratki film

Tokom mnogih etapa u ljudskoj istoriji, ako ne i u svim, jedna od konstantnih pojava bilo je bezuslovno zlo. Ogledalo se u ratovima, pohodima ili potpunim uništenjima svetova ali i ljudi. Svakako, ono je bilo tu, kao neka zmija koja se polako kreće kroz travu, gotovo šunja. Upravo tako su ljudi, oni zapisani kroz istoriju ali i oni koji to nisu, tražlii razloge i izgovore kako bi te zlobne radnje opravdali. Nekada je to bilo pravdano jer su se borili za svoju zemlju, patriote. Nekada je to bilo jer su hteli da dostignu one reone slave, velikani. A nekada jer je pojedinac samo hteo da bude slobodan. Bilo kako bilo, čovek uvek zna da nađe razlog.

Da li uopšte može da se opravda tako nešto?
Ovo je film o tome.

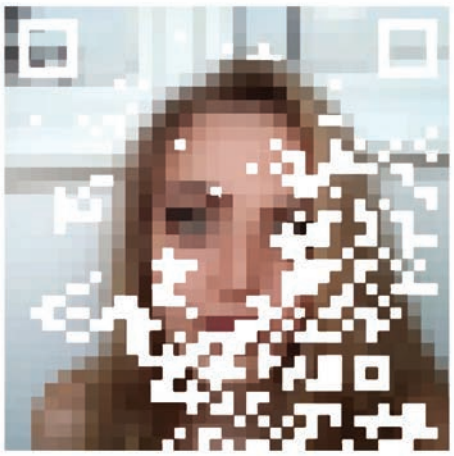

Tina Mihaljević

U svom radu, putem vizuelnih medija, istražuje granična područja proširene stvarnosti i granice percepcije. Rođena je 1995. godine u Osijeku. Nakon završene Jezične gimnazije, upisuje preddiplomski sveučilišni studij Likovne kulture, na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku, kojeg završava 2018. godine te stiče naziv sveučilišne prvostupnice edukacije likovne kulture, univ. bacc. art. Diplomirala je 2021. godine na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku; pri Odsjeku za vizualne i medijske umjetnosti, modul Multimedija; te stekla naziv magistra edukacije likovne kulture. Godine 2018. boravi na studijskoj razmeni na URJC (Universidad Rey Juan Carlos) Madrid, Španija. Učestvovala je na brojnim likovnim kolonijama, a svoj rad prezentovala na grupnim izložbama u Hrvatskoj i inostranstvu. Živi i radi u Osijeku.

Nešto staro, nešto novo
HD video instalacija

Rad se sastoji od dva videa; prvog čija je projekcija vidljiva i drugog koji je ugrađen unutar QR koda; i QR kodova na papirima. Izveden je kao participativno delo, promatrač je pozvan na delovanje skeniranjem QR koda, koji se formira na kraju videa. Rad ulazi u područje „proširenog filma" jer se sastoji od fotografije ugrađene unutar digitalnog QR koda, koji projekciju premešta na novu web lokaciju s drugim videom.

Prvi video navodi promatrača na sleđenje traga – skeniranjem QR koda na kraju videa, koji ga vodi na sledeći trag – video ugrađen u web stranicu. Drugi video završava se QR kodom, koji nakon što je skeniran, otvara istu web adresu, uvlačeći promatrača u petlju (loop). Video postaje petlja tek promatračevim činom skeniranja QR koda. Bez promatračevog delovanja video je nepotpun, nedovršen i ostaje samo trag, dok potpunu formu petlje dobija promatračevim delovanjem te postaje trag natrag. Rad iznosi ideju o propitivanju originalnosti, od opšte originalnosti do propitivanja originalnosti vlastitog identiteta. Ništa nije novo, nego već postojeći elementi posloženi na drugačiji način. U prvom videu, koristeći samu sebe, autorka prikazuje proces dematerijalizacije, čin pretvaranja fizičkog oblika – sebe u elektronički oblik – fotografiju, koju zatim ugrađuje u kod, brišući određene delove (piksele) fotografije. Kako bi se fotografija mogla ugraditi u kod, nužno je brisanje delova da bi se proces kreiranja „novog" mogao nastaviti. U drugom videu, repozicioniranjem delova (piksela) vrši se rekonstruisanje ponovnim građenjem – novom organizacijom delova. Premeštanjem delova pozadine fotografije u delove fotografije lica, sugerše se prodiranje, mešanje prostora u procesu izgradnje identiteta. Prostor ilustruje misli, slike, reči svih drugih ljudi, okoline i spoljačnih činioca, ukazujući na misao kako „kreiranje nečeg novog" nije moguće bez „okoline", kao i drugi video, čija projekcija ne bi bila moguća bez promatrača koji će ga učitati. Proces se zaključuje rekontekstualizacijom – vađenjem iz prvobitnog konteksta i vraćanjem u novi.

Oba videa, istražujući kreiranje originala i identiteta, ukazuju na glavnu ideju o problematici percipiranja stvarnosti. Bez promatračevog delovanja video je nepotpun i ostaje samo trag, dok formu petlje dobija promatračevim delovanjem te postaje trag natrag. Papiri s QR kodovima (u koje je ugrađen 2. video) dodatno naglašavaju paradoks – video je tu, ali istovremeno i nije. Ako stvarnost tumačimo kao kreaciju svijesti promatrača; koja postoji samo ako postoji i promatrač; da nitko nije skenirao kod, drugi video možda ne bi nitko ni pogledao; što dovodi do pitanja: „Postoji li on uopšte?".

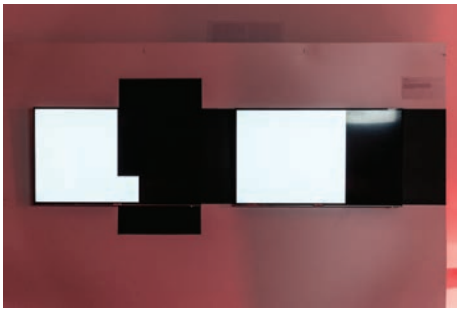

Ivana Škvorčević

Rođena je u Novoj Gradiški, 1994. Završila je preddiplomski studij likovne kulture Umjetničke akademije u Osijeku 2017. godine. (danas Akademija za umjetnost i kulturu u Osijeku) i stekla naziv prvostupnice likovne kulture, univ.bacc.art. Dobitnica dekanične nagrade 2016. godine, II. nagrade za mlade suvremene umjetnike Zlatna lubenica i III. nagrade 2017. godine na II. Međunarodnom studentskom bijenalu. 2018. postaje članica HDLU Osijek. Kao umetnica do sada je ostvarila pet samostalnih izložbi, te učestvovala na brojnim grupnim izložbama u Hrvatskoj i inostranstvu. 2020. Je boravila na studijskoj razmjeni na Staatliche Akademie der Bildenden Künste Stuttgart, Fachklasse Malerei u klasi Reto Bollera. Iste godine je diplomirala pri Odsjeku za vizualnu i medijsku umjetnost na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku, te stekla naziv magistra likovne edukacije. Njene aktivnosti vezuju se za umetničke instalacije, prošireno slikarstvo te video i fotografiju.

Iskušavanje prostora II
site specific, mixed media instalacija, promenljive veličine rada

Polazna tačka stejtmenta temelji se na komunikaciji fizičkog i virtuelnog prostora putem vizualnog koda. Fizički prostor je ograničen, dok je virtuelni bezgraničan i potrebna je tehnologija kojom bi se ostvarila direktna komunikacija koja je u trenutku ovde i sada. Možemo li sebe/prostor preseliti u nule i jedinice i na taj način biti istovremeno posrednici prostora? Odluka ostaje na pojedincu hoće li granice prekinuti. Procep između oprečnih prostora ostvaren je kroz video animaciju na više monitora koja se tokom reprodukcije motivom/vizuelnim kodom spaja sa fizičkim prostorom. Ukratko, slika ulazi/izlazi iz formata monitora i spaja se sa fizičkim prostorom.

LAVER AVANT L'EMPLOI
WASH BEFORE USE
40 1 7 954 1572
011481
0413949 / 0413950
GÉMO

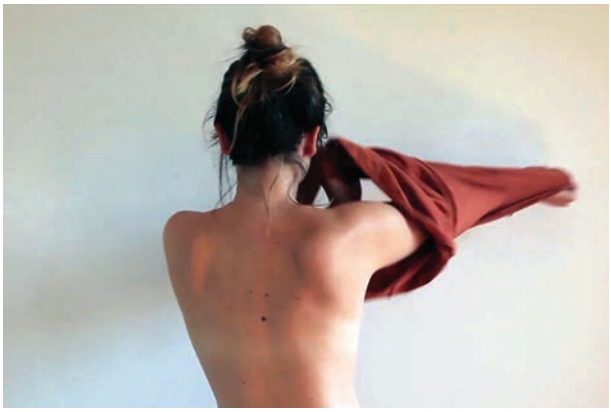

Milana Simić

Rođena 1995. godine u Prijedoru, Bosna i Hercegovina (Republika Srpska). Osnovne studije slikarstva završila je na Akademiji likovnih umjetnosti u Trebinju 2019. godine, u klasi profesora Save Pekovića, na katedri za slikarstvo, crtež, fotografiju i multimedijalnu umjetnost. Trenutno je master student na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, modul slikarstvo, pod mentorstvom Bosiljke Zirojević Lečić. Član je Udruženja likovnih umjetnika u Prijedoru. Do sada je svoj rad prikazala na brojnim kolektivnim izložbama u Bosni i Hercegovini, Srbiji i Crnoj Gori. Njeno samostalno izlaganje obeležile su izložbe u Mostaru, Trebinju, Banjoj Luci, Beogradu, Kragujevcu, Somboru i Apatinu. Učestvovala je na festivalu „Foto" fest Bar 2017. godine i „Eko" koloniji u Širokom Brijegu 2017. i 2018. godine. Imala je dve publikacije za umetničke časopise u Londonu 2020. i Zagrebu 2021. godine. Sarađuje sa Kulturnim centrom „Lab" u Novom Sadu u kojem organizuje izložbe mladih umjetnika iz Srbije i regiona. Milanin umetnički rad odnosi se na istraživanje u polju slike, objekta, fotografije i video instalacije. Trenutno živi i stvara u Novom Sadu.

Novo poreklo
video instalacija / interaktivni objekat

Video instalacija i interaktivni objekat čine celinu identifikacionog toka između društva, proizvoda i svesnog ili nesvesnog konzumiranja istog. Pod uticajem sredine, društva i ostalih „struja" individue ulaze u ciklus prilagođavanja, a pritom odstupanja od ličnog. Čovek ima sopstveni sadržaj od kojeg je sačinjen. Izložen društvu i sredini koristeći drugi, formira novu sadržinu. Formira „etiketu" koja je u službi novonastalog identiteta, kreiranog na osnovu spoljašnjih uticaja. Video instalacija sastoji se iz dva video rada, koja jasno beleže različite sadržaje: etiketu koja je sastavni deo odevnog predmeta i čoveka koji ga koristi. Ono što čovek konzumira nema statičnost i jedno značenje. Osnovno značenje odeće u radu predstavlja prisvojeni kalup kroz koji čovek ispoljava ono što se od njega očekuje i na taj način gubi svoju potpunu individualnost i nezavisnost. Interaktivni objekat zahteva od zainteresovanog posmatrača uklanjanje etikete sa odevnog predmeta kao čina poništavanja fabričkog porekla u svrhu dematerijalizacije i prisvajanja predmeta kao ličnog.

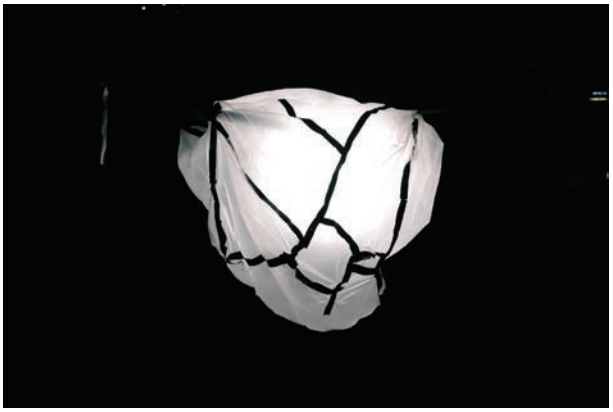

Aleksandar Danguzov

Rođen u Zrenjaninu 1992. godine. Završio srednju elektrotehničku školu smer elektrotehničar elektronike. Od 2003. do danas član Centra za kreativno odrastanje i multikulturalnu saradnju – CEKOM iz Zrenjanina, organizacije civilnog društva koja radi sa decom i mladima u oblasti kulture i umetnosti, pre svega dramskog stvaralaštva, gde od 2011. godine postaje član upravnog odbora i projektnog tima. Učestvovao u realizaciji mnogih projekata (pozorišnih predstava, festivala, rad sa gluvim osobama i oštećenog sluha, vaspitno zapuštenim i mentalno dovoljno nerazvijenim osobama, u edukaciji prosvetnih radnika za primenu dramskih metoda u nastavi i mnogim drugim) od kojih su mnogi realizovani u regionu i Evropi. Upisuje Fotografiju na Akademiji umetnosti u Novom Sadu 2017. godine. Početkom 2020. godine odlazi na razmenu u Hag, Nizozemsku, na Kraljevsku Akademiju umetnosti. Tokom studiranja učestvovao je na brojnim grupnim izložbama u zemlji i regionu.

Untitled
instalacija

Disanje je spontani, rimičko mehanički proces i jedna od osnovnih fizioloških potreba. Kontrakcijom i relaksacijom mišića, koja se postiže tokom disanja, ne nastaje samo kretanja gasova iz spoljne sredine u pluća i obratno, već se stvaraju određene oscilacije koje daju dinamiku životu. Iako je disanje proces na koji se gotovo i ne obraća pažnja, ono ne sme prestati. Ne smemo da prestanemo da dišemo.

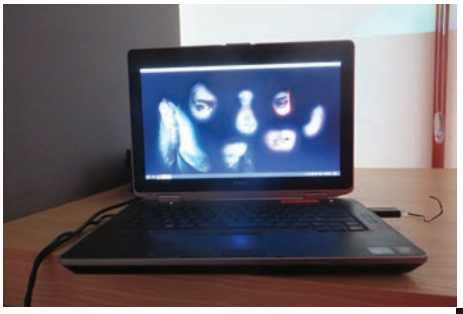

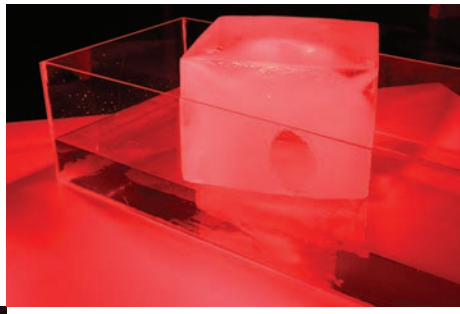

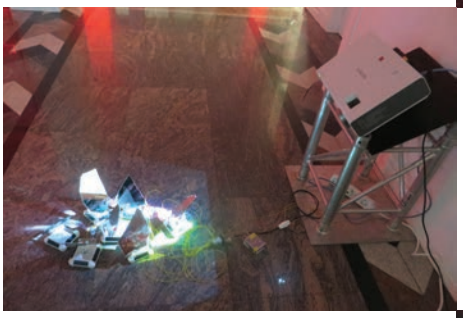

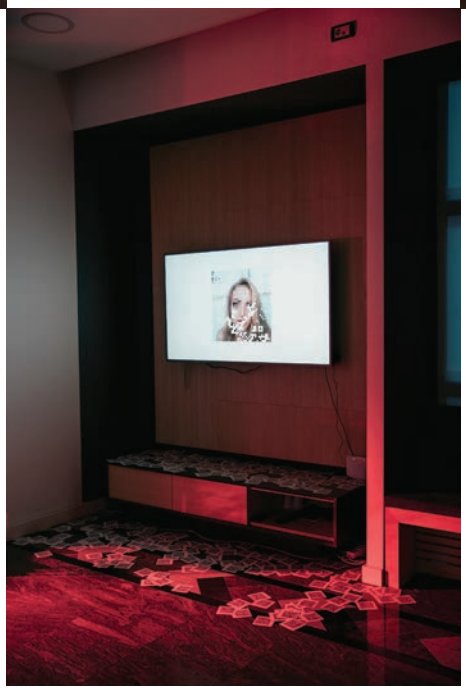

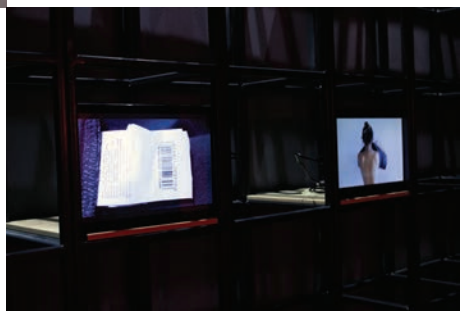

KULEDOSKOP
TPT
ГАЛЕРИЈА
DDOR
OSIGURANJE

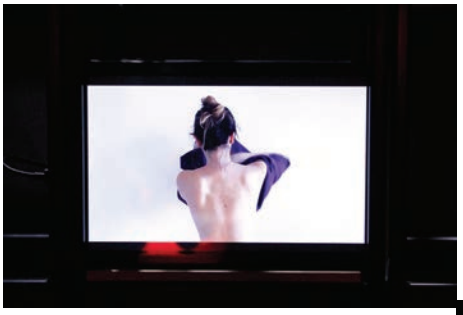

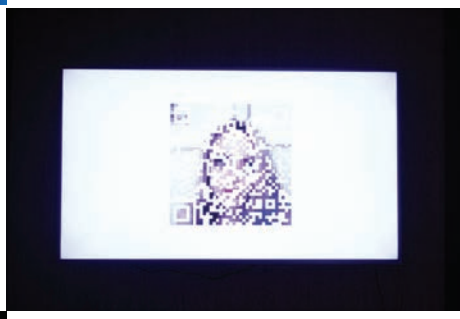

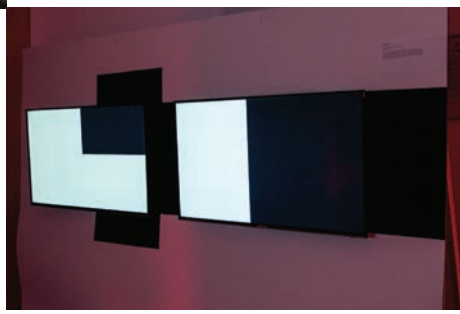

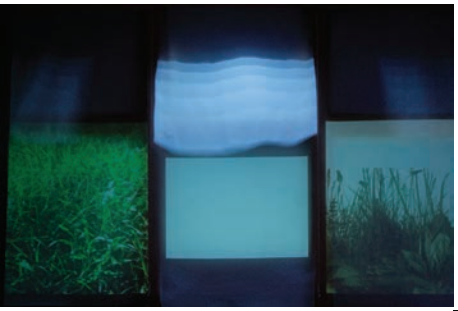

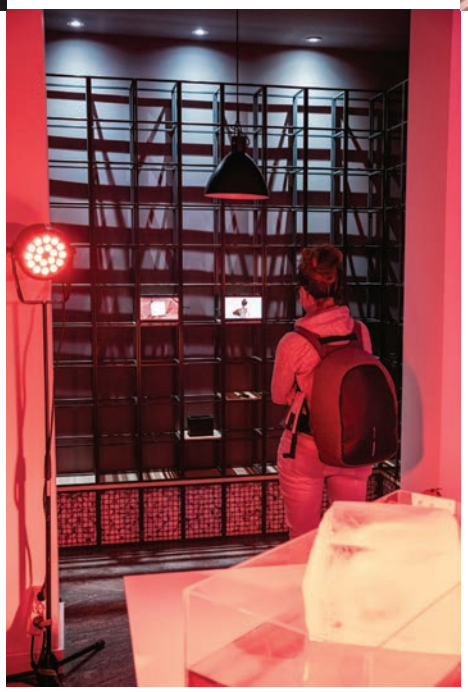

SMIC. Pomeraj u kôdu

Pokretna forma / Motion Art Form

Internacionalna izložba pokretnih formi
International Motion Art Forms Exhibition

Organizator / Organizer:
Savez udruženja likovnih umetnika Vojvodine
Program *Novih umetničkih praksi*, SMIC. pokretna forma /
The Union of Associations of Fine Artists of Vojvodina
The *New Art Practices Programme*, SMIC. motion art form

Izdavač / Publisher:
Savez udruženja likovnih umetnika Vojvodine
The Union of Associations of Fine Artists of Vojvodina
Bulevar Mihajla Pupina 9, 21000 Novi Sad, Srbija
9 Bulevar Mihajla Pupina, 21000 Novi Sad, Serbia
Tel/phone: +381.21.524.991
suluvkontakt@gmail.com
suluv.org

Glavni i odgovorni urednik, autor projekta / Responsible Editor-in-Chief, autor of the project:
Dr um. Goran Despotovski, predsednik udruženja / D.F.A., President of Association

Koordinatorl projekta / Project coordinators:
Danica Bićanić, Danijel Babić, Goran Despotovski

Predgovor / Preface:
Nela Tonković kustoskinja Savremene galerije Subotica /
Curator of the Contemporary Gallery Subotica

Grafičko oblikovanje / Graphic Design:
SULUV, Studio za dizajn santa2g

Circulation / Tiraž: *300*

Štampa / Printed by:
Birograf comp d.o.o.

Novi Sad, 2021.

Trg galerija - DDOR, *septembar, 2021.*

SMIC.

Pokrovitelji /Supported by:

Republika Srbija, Ministarstvo kulture i informisanja / Republic of Serbia, Ministry of Culture and Media
Grad Novi Sad, Gradska uprava za kulturu / City of Novi Sad, City Administration for Culture

Republika Srbija
Ministarstvo kulture i informisanja

Град Нови Сад
City of Novi Sad

Podrška / Supported by: Fondacija Novi Sad – Evropska prestonica kulture / Novi Sad Foundation – European Capital of Culture

2022 N S
NOVI SAD EUROPEAN CAPITAL OF CULTURE

K4LE/ДО5КОР
КУЛТУРЕ

Sponzori / Supported by: DDOR Novi Sad osiguranje

DDOR OSIGURANJE

Napomena: Stavovi autora izneti u knjizi ne izražavaju stavove organa koji je dodelio sredstva za finansiranje.

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад

7.038.53(083.824)

ДЕСПОТОВСКИ, Горан, 1972-
SMIC : pomeraj u kodu : pokretna forma : internacionalna izložba pokretnih formi = motion art form : international motion art forms exhibition : septembar 2021. / [autor projekta Goran Despotovski ; predgovor Nela Tonković]. - Novi Sad : Savez udruženja likovnih umetnika Vojvodine, 2021 (Zemun : Birograf comp). - [48] str. : ilustr. ; 25 cm

Tiraž 300.

ISBN 978-86-88319-35-5

а) Мултимедијална уметност -- Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 48635145

SMIC.

Pokretna forma / Motion Art Form

Internacionalna izložba pokretnih formi / International Motion Art Forms Exhibition